

§ 44.

10-ия походъ въ 209 година.

Распрѣдѣлението на римскитѣ армии; — сражението при Аскулъ; — прѣвземанието на Тарентъ отъ римлянитѣ; — дѣйствиата въ Испания.

Въ Римъ за тѣзи година били избрани: за консули — Фабий, бившия диктаторъ и консулъ, и Квинтъ Фулвий, а за претори — Ветурий Филонъ, Квинкций Криспинъ, Хостилий Тубулъ и Ауранкулей. Рѣшено било да се обсади Тарентъ и обсадата му била възложена на Фабия. Вземанието на Тарентъ имало извънрѣдна важностъ за римлянитѣ, понеже отнемало отъ Аннибала този главенъ упоренъ за него пунктъ въ южна Италия и заедно съ това пунктъ за съобщенията му съ Картагенъ и Филиппа Македонски, което трѣбвало да принуди Аннибала, стиснатъ отъ всички страни въ южна Италия, да се отгѣгли най послѣ отъ нея въ Африка. На пръвъ погледъ изглѣжда, че по добръ би било обсадата на Тарентъ да се възложише на Фулвия, който вече доказалъ искусството си съ прѣвземанието на Капуа, тогазъ когато Фабий ималъ задъ себѣ си само една слава за отклонението отъ боя съ Аннибала, съ когото обаче той не се осмѣлилъ нито еднѣжъ да влѣзе въ бой както това направилъ Марцеллъ. Но Фулвий билъ отъ плебеитѣ и всички патриции поддържали принадлежавшия къмъ тѣхъ Фабий, а обикновенната политика на Римъ не допущала честото употрѣбление на едни и сжщи лица, което често водило къмъ туй, че интереситѣ на частнитѣ лица и на политическитѣ партии не били съгласни съ интереситѣ на държавата и даже противни и врѣдни за нея. Както и да било, обсадата на Тарентъ била възложена на Фабия съ 2-та градски легиона, които Пизонъ въ прѣдидушата година ималъ въ Етрурия.

Обсадата трѣбвало да се прикрива отъ 2 армии: на консула Фулвия, въ Лукания, отъ 2-та легиона на Левина, които били въ Сицилия, и на проконсула Марцелла, въ Апулия, съ 2-та легиона, съ които той дѣйствувалъ въ прѣдидущата година. За охранението на Кампания, билъ назначенъ въ Капуа претора Криспинъ съ 2-та легиона, които ималъ по на прѣдъ Фулвий, — въ Цизалпинска Галлия — претора Ветурий съ 2-та легиона на Летория, — въ Сардиния — претора Ауранколей съ 2-та легиона на Манлия, а въ Сицилия — проконсула Левинъ и пропретора Цинций, съ 2-та Каннски легиона и 2-та легиона на Фулвия, погълнени съ новитѣ набори (именно съ нумидийцитѣ и бившитѣ сиракузски войски), тѣй щото Цинций съ половината армия охранявалъ Сиракуза и областта ѝ, а Левинъ съ другата половина и съ всичкитѣ нумидийци, — останалата частъ на Сицилия, като снабдявалъ съ храни Римъ и армията на Фабия при обсадата на Тарентъ, и като изпратилъ 30 военни кораба на Фабия, а 70 къмъ брѣговетѣ на Африка, да ги разоряватъ. Пизонъ билъ назначенъ да остане въ Етрурия съ 2-та градски легиона, намѣсто които било заповѣдано да се събератъ 2 нови сжщо такива. Най послѣ въ Испания началствуванieto на Сципиона и Силана съ 4-тѣ легиона било продѣлжено до втора заповѣдъ. Вслѣдствие на всичко това, Римъ ималъ въ тѣзи година всичко 21 легионъ, безъ да се броятъ сицилийскитѣ.

При набора на войскитѣ прѣзъ тѣзи година между латинскитѣ съюзни-